

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/253/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5416200591
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Beniačová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5416200591.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a členov senátu Mgr. Márie Kašíkovej a Mgr. Františka Dulačku, v právnej veci žalobcu: DSI DATA s.r.o., so sídlom v Námestove, Nám. A. Bernoláka 377, IČO: 36 399 493, proti žalovanej: X. X., nar. XX.XX.XXXX, s trvalým pobytom mesto K. T., s prechodným pobytom G. XXX, o zaplatenie sumy 292,50 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín, č. k. 5C/18/2016-54 zo dňa 20. apríla 2016, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žalovanej **p r i z n á v a** proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol žalobný návrh, ktorým sa žalobca voči žalovanej domáhal zaplatenia sumy 292,50 Eur s 5,75% ročným úrokom z omeškania od 28.02.2013 do zaplatenia, titulom úhrady nesplatených faktúr za služby poskytované žalovanej žalobcom. Na základe vykonaného dokazovania mal okresný súd preukázané, že medzi stranami sporu bola uzavretá dňa 23.02.2010 zmluva o využívaní dátovej siete DSI DATA s.r.o. na dobu neurčitú s viazanosťou minimálne 24 mesiacov, vrátane Dodatku č. 1 k tejto zmluve - poskytnutie služby IPTV s viazanosťou 36 mesiacov. Súčasťou zmluvy boli aj Všeobecné podmienky používania dátovej siete DSi data. Dňa 23.02.2010 účastníci uzatvorili tiež Dohodu o výpožičke, predmetom ktorej bolo bezplatné vypožičanie komunikačného zariadenia vrátane príslušenstva a dokumentácie - STB MOTOROLA VIP 1910-9. Okresný súd uviedol, že žalobca svoje tvrdenia o tom, že od zmluvy uzatvorenej so žalovanou dňa 11.02.2013 odstúpil nepreukázal najmä, že bolo odstúpenie žalovanej doručené a ak áno, kedy k tomuto doručeniu došlo. Rovnako nebolo zrejmé, ktorej zo zmlúv o využívaní dátovej siete, poprípade či aj dohody o výpožičke sa žalobcom tvrdené odstúpenie od zmluvy týkalo. Žalovaná mala podľa tvrdenia žalobcu dňom 31.08.2011 prestať platiť za poskytované služby a v mesiaci august 2011 podľa vyjadrenia žalobcu malo dôjsť k jej odpojeniu. Ak by boli preukázané tvrdenia žalobcu, právo na odstúpenie od zmluvy mu vzniklo už v priebehu mesiaca október 2011, k odstúpeniu však pristúpil až s odstupom cca 1,5 roka po prerušení poskytovania služieb a žalovanou faktúrou s poukazom na §7 bod 3 Všeobecných podmienok si uplatnil všetky poskytnuté finančné výhody, ktoré mala žalovaná z titulu viazanosti služieb. Napriek tomu, že pred vyhlásením rozsudku mu žalovaná odovzdala zariadenie uvedené v žalovanej faktúre pod bodom 5 a žalovaný ho prijal, neurobil žiadny dispozitívny úkon ohľadne predmetu konania, hoci položka týkajúca sa fakturovanej ceny tohto zariadenia predstavovala 165,94 Eur, čo je takmer 60% z celkového predmetu konania.

2. Odhliadnuc od týchto zistení okresný súd uviedol, že vzhľadom na spotrebiteľský charakter vzťahu sporových strán zaoberal sa ex offo aj otázkou premlčania žalobou uplatneného nároku s poukazom na

ust. § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Uviedol, že ak žalobca mohol svoje oprávnenie odstúpiť od zmluvy prvýkrát využiť v mesiaci október 2011 a následne po zániku zmluvy v nasledujúcom mesiaci dofakturovať poskytnuté výhody, ktoré dofakturoval za obdobia končiace najneskôr mesiacom august 2011, počnúc mesiacom december 2011 (v prípade včasného realizovania oprávnení žalobcu), by začala plynúť trojročná premlčacia lehota podľa ust. § 101 Občianskeho zákonníka. Od momentu, kedy by mohol žalobca prvýkrát fakturovať žalovanej poskytnuté výhody po predchádzajúcom odstúpení od zmluvy do podania žaloby však uplynuli viac ako 4 roky. Nečinnosť žalobcu v tomto smere tak pričítal v jeho neprospech. Ten namiesto odstúpenia od zmlúv pristúpil k dlhodobému prerušeniu poskytovania služieb a fakticky vytvoril taký stav, aký by nastal v prípade ukončenia zmluvného vzťahu účastníkov. Pretože žalobcom uplatnené nároky považoval okresný súd za premlčané a preukázané splnenie predpokladu vyplývajúceho z § 7 bod 3 Všeobecných podmienok, na základe ktorého si žalobca uplatňoval žalované nároky na úhradu finančných výhod, žalobný návrh zamietol.

3. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. Žalovanej, ktorá mala v konaní úspech vzniklo právo na náhradu trov konania, ktoré si však neuplatnila, preto jej ich náhradu nepriznal.

4. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, ktorým sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci okresnému súdu na ďalšie konanie. Namietal nezrozumiteľnosť a teda nepreskúmateľnosť odôvodnenia rozsudku okresného súdu, poukazoval na nesprávny právny záver okresného súdu o premlčaní uplatneného nároku. Uviedol, že možnosť pozastavenia služby mu vyplýva z § 10 ods. 4 Všeobecných podmienok, kde si vyhradil právo v prípade nedodržania termínu splatnosti faktúry dlhšie ako 1 mesiac pozastaviť poskytovanie služieb až do doby splatnosti pohľadávky. Mnohí neplatiči uhradia dlh dodatočne, lebo sú napr. v zahraničí, alebo majú osobné problémy, ktoré im neumožňujú skoršiu úhradu. Keďže však po uplynutí 1,5 roka od prerušenia poskytovania služby nebol predpoklad, že žalovaná dlžnú sumu uhradí, pristúpil k odstúpeniu od zmluvy. Závery okresného súdu o tom, že nepreukázal svoje tvrdenia o odstúpení od zmluvy označil za prekvapivé, keďže súdu predkladal aj predmetné odstúpenie od zmluvy, ktoré mu zaslal spolu s vyjadrením a cenníkmi. Navyše ho súd mal vyzvať na doplnenie týchto dôkazov, pokiaľ sa v spise nenachádzali, čo mohol urobiť aj priamo na pojednávaní. Odstúpenie preto priložil k podanému odvolaniu. Žalobca potvrdil, že bol ochotný prevziať set - top - box na pojednávaní v prípade, že dané zariadenie je funkčné. K prevzatiu zariadenia došlo, avšak bolo nefunkčné, teda bezcenné, čo bola skutočnosť, pre ktorú nebol dôvod, aby zobral žalobný návrh späť. Pokiaľ ide o začiatok plynutia premlčacej doby, táto začala plynúť až odo dňa nasledujúceho po dni, kedy právo fakturovať predmetné položky vzniklo, a to až po zaslaní odstúpenia zo dňa 11.02.2013, preto mal za to, že žalobu podal včas.

5. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedla, že funkčnosť ňou odovzdaného seto boxu nemohla vyskúšať, nakoľko bez pripojenia, ktoré bolo zo strany žalobcu prerušené, to nebolo možné. Okrem toho, kontrolka na tomto zariadení svietila, po tom ako bol zapnutý do elektriny. Poukázala na to, že po ukončení pojednávania, na ktorom došlo k odovzdaniu predmetného zariadenia zástupcovi žalobcu, ju tento začal očierňovať a urážať, že je klamárka a že si to aj tak zaplatí. Uviedla, že tvrdenie o nefunkčnosti tohto zariadenia nie je preto pravdivé.

6. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že sa jedná o konanie začaté pred nadobudnutím účinnosti Zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), t.j. pred 01.07.2016, podľa § 470 ods. 1 CSP vo veci ďalej konal a rozhodol už podľa tohto nového právneho predpisu. Po zistení, že odvolanie podala včas strana sporu (§ 60 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému bol opravný prostriedok v čase jeho podania prípustný (§ 204 ods. 1 O. s. p.), bez nariadenia odvolacieho konania (§ 219 ods. 3 CSP v spojení s § 378 ods. 1 a § 177 ods. 2 písm. c/ CSP) preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu danom ustanovením § 179 CSP, ktorý podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil. Zároveň v odôvodnení svojho rozhodnutia krajský súd prispôbil terminológiu novej úprave, ktorá pôvodných účastníkov konania označuje ako strany sporu s tým, že namiesto navrhovateľa uvádza žalobcu a na miesto odporcu žalovaného.

7. Okresný súd primárne ustálil, že žalobca nepreukázal platné odstúpenie od zmluvy a tým vznik práva uplatňovať si voči žalovanej zaplatať súmu, na ktorú mu mal vzniknúť nárok po platnom odstúpení od zmluvy v zmysle § 7 bod 3 Všeobecných podmienok. Následne ako ďalší dôvod konštatoval premlčanie uplatneného nároku. Po preskúmaní veci krajský súd považuje závery okresného súdu, že žalobca nepreukázal platné odstúpenie od zmluvy, ktorú mal uzatvorenú so žalovanou, teda ani vznik

práva na uplatnenie nárokov za správne, vyplývajúce z vykonaného dokazovania. Za neopodstatnenú považoval námietku, že žalobca nebol okresným súdom vyzvaný na preukázanie dôkazov týkajúcich sa ním uvádzaných tvrdení. Podľa Občianskeho súdneho poriadku platného a účinného v čase podania žalobného návrhu bol žalobca povinný riadne označiť všetky dôkazy týkajúce sa jeho tvrdení. Už v žalobe uviedol, že odstúpil od zmluvy uzatvorenej so žalovanou. Na preukázanie svojich tvrdení k žalobe priložil predmetné zmluvy a dodatky k týmto zmluvám, ako aj Všeobecné podmienky a faktúru, ktorou vyčíslil žalovanú istinu. S podaným žalobným návrhom žiadne odstúpenie od zmluvy okresnému súdu nepredložil. Okresný súd v poučení o procesných právach, ktoré bolo žalobcovi dňa 03.03.2016 riadne doručené ho poučil o povinnosti označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, ako aj na skutočnosť, že je povinný tak urobiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie skončí. Následne osobitnou výzvou zo dňa 21. marca 2016 bol žalobca opätovne vyzvaný okresným súdom, aby dokladoval oprávnenosť účtovania jednotlivých položiek uvedených v žalovanej faktúre. Okrem toho aj v samotnom predvolaní účastníka na termín pojednávania a následne aj na samotnom pojednávaní bol dňa 20. apríla 2016 žalobca riadne poučený o svojej povinnosti označiť a predložiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Napriek všetkým týmto poučeniam žalobca svoje tvrdenia o odstúpení od zmluvy uzatvorenej so žalovanou nepreukázal. Pokiaľ žalobca s podaným odvolaním predložil odvolaciemu súdu aj písomné odstúpenie od zmluvy, odvolací súd na tento listinný dôkaz nemohol prihliadať, nakoľko by ho bolo možné v odvolaní použiť len v prípade splnenia zákonných podmienok upravených v § 366 CSP, ktorá však ani jedna splnená neboli. Okrem toho, žalobca ani v rámci odvolacieho konania netvrdil a neoznačil dôkaz na preukázanie skutočnosti, že odstúpenie od zmluvy, ktoré doložil do spisu, bolo riadne doručené žalovanej a teda je voči nej účinné.

8. Keďže nebolo zistené platné odstúpenie od zmluvy, nebol preukázaný ani vznik nároku žalobcu, ktorý sa viaže ku skončeniu zmluvného vzťahu odstúpením, teda nebolo potrebné sa bližšie zaoberať skutočnosťou, či tento nárok je alebo nie je premlčaný, nakoľko jeho vznik nebol preukázaný.

9. V súvislosti s odovzdaním zariadenia, ktoré na základe dohody o výpožičke bolo žalobcom poskytnuté žalovanej, považuje krajský súd za potrebné poukázať na to, že ani v tomto prípade žalobca nepreukázal ukončenie zmluvného vzťahu zmluvy o výpožičke a tým spojenú povinnosť vrátiť „vypožičané“ zariadenie. Zároveň nebol preukázaný iný dôvod, na základe ktorého by toto zariadenie mala žalovaná vrátiť. Navyše žalovaná zariadenie dobrovoľne vydala žalobcovi, čo tento nepopiera. Ak zariadenie nebolo vydané v stave, v akom bolo žalobcom žalovanej vypožičané, nemá vplyv na dôvodnosť žalobcom uplatneného nároku. Žalovaná ako vypožičavateľka bola povinná vrátiť vec po uplynutí určenej doby zapožičania. Pokiaľ ju vrátila v stave, ktorý nezodpovedá obvyklému opotrebeniu, bolo vecou žalobcu, aby preukázal dôvodnosť nároku na úhradu žalovanej sumy uplatnenej v súvislosti s vypožičaním tohto zariadenia, resp. jeho poškodením. Vychádzajúc z týchto záverov krajský súd rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil.

10. Pri rozhodovaní o trovách prvostupňového konania okresný súd dôsledne vychádzal zo zásady zodpovednosti sporovej strany za výsledok konania a priznanú výšku trov náležitým spôsobom odôvodnil, aj v tomto výroku krajský súd jeho rozsudok potvrdil.

11. Žalobkyni priznal krajský súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov odvolacieho konania o výške ktorých v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnom rozhodnutí vo veci ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

12. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)